

‘Aquí hi ha comoditats que no es veuen a altres llocs: cobrem al dia’

Pere Tarradellas controla la pilota en un Llagostera-Huracán.

Pere Tarradellas (Mollet del Vallès, 1978) les ha vist de tots els colors en el món del futbol. Ha jugat al Gavà, a Badalona o a un històric com el Lleida; ha tastat l'amarga derrota de quedar-se a les portes d'un ascens a Segona A amb el Sant Andreu; i també s'ha proclamat campió de Tercera amb el Manlleu. Però després de 13 anys en actiu, de ben segur que mai havia posat els peus en un club com el Llagostera, entitat que no ha fet més que encadenar ascensos sense parar i que ha saltat a la primera plana mediàtica tant per la relació entre l'entrenador Oriol Alsina i la presidenta Isabel Tarragó com pels seus recents èxits esportius. S'hi troba a gust Tarradellas en el seu actual club, sobretot ara que l'equip

sembla haver trobat el rumb deixant enrere un inici de Lliga per oblidar. "Ara, que no s'aturi la ratxa", demana el jugador, que visitarà diumenge el Narcís Sala, un camp que li és d'allò més familiar.

Amb tres victòries seguides podem dir que, per fi, el Llagostera ha despertat. Ja tocava?

Sí, la veritat. Però tant jo com els meus companys de vestidor estàvem convençuts que despertariem, perquè veig entrenar cada dia l'equip i sé quin és el seu potencial. Ara bé, crec que vam pagar el peatge d'adaptar-nos a la categoria, perquè tant el club com alguns jugadors mai hi havien estat i això necessita tot un procés.

El fet de jugar la Copa potser també va fer que la Lliga quedés, a vegades, en un segon pla.

No en un segon pla, el que passa és que no estem acostumats a jugar tants partits consecutius i això s'ha notat.

El que no podíem fer era abandonar la Copa, perquè l'oportunitat era històrica. Imagina't que juguem contra el Barça o el Reial Madrid; això hauria estat un èxit sense precedents. Però també sabíem que tard o d'hora tot això s'acabaria. Ha passat i, sincerament, ara podem preparar amb més tranquil·litat cada jornada.

Deia que cal continuar amb aquesta bona ratxa i ara la següent estació és el camp d'un exequip seu, el Sant Andreu. Serà una cita especial?

Especial perquè em retrobaré amb amics i perquè allà hi vaig passar 2 anys molt bons. Però he viscut ja molts partits així i l'experiència em diu que m'he de deure a l'equip en el qual milito i no pensar en d'altres aspectes. I ara em dec al Llagostera, per la qual cosa buscarem una victòria de prestigi en un camp molt complicat.

Pel que m'ha dit abans, aquest Llagostera no mereixia estar tan avall a la classificació, oi?

De cap manera. Tots sabíem que era qüestió de temps que l'equip començaria a anar cap amunt. I així ha estat.

El que passa és que tot un cúmul de circumstàncies ens han marcat. És el peatge que deia abans i calia adaptar-s'hi.

Tanta diferència hi ha entre Tercera i Segona B, llavors?

En l'àmbit competitiu hi ha molta diferència. A Tercera hi ha dos o tres clubs del tot professionals. La resta ho són molt menys. A Segona B, en canvi, es viu majoritàriament del futbol i les estructures no tenen res a veure amb les categories que vénen per sota. Tot això es nota. I molt.

Veu ja el Llagostera, parlant ara com a club, adaptat a aquesta nova categoria?

Encara hi ha aspectes que es poden i s'han de millorar, però és cert que s'han fet petites coses que es noten.

Per exemple, abans ens entrenàvem a les 8 del vespre, cosa impensable a molts clubs. Això ho hem canviat; ara treballem dos dies al matí i la resta a les 4 de la tarda. Sembla mentida, però un canvi així ajuda a millorar el rendiment de l'equip.

Creu que el Llagostera és un club peculiar?

Si ho diu perquè l'entrenador i la presidenta són marit i muller, doncs sí. Però és per l'única cosa. És més, podria dir que molts clubs ja es canviarien per nosaltres. Aquí hi ha comoditats que no hi ha en altres llocs; aquí, per exemple, cobrem al dia.

Font del document:

http://www.diaridegirona.cat/esports/2011/11/24/comoditats-veuen-altres-llocs-cobrem/531561.html?utm_source=rss